

אָסוּר לְקַרְא בְּשִׁמַּת הַתְּפִלָּה. נָא לִשְׁמֹר עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיּוֹן

פְּרֶשֶׁת עֵינַן חֲמַד

יִצְחָק לֵאמֹר ע"י בֵּית הַכִּנְסַת שְׁכוּנַת עֵין חַמַּד - אֲבֵשֶׁת צִיּוֹן

העלון מוקדש לע"נ המקובל הרב מרדכי צמח בן מזל זצוק"ל

פְּרֶשֶׁת פִּינְחָס - אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ בּוֹ

"וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה: קַח לְךָ אֶת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ בּוֹ"

יהושע.

שאיפה לחכמה: מסופר על ר' איזל חריף מסלונים, שחיפש חתן לבתו שהגיע לפרקה. נסע הרב לישיבה הגדולה בעיירה הסמוכה וניגש לראש ישיבה. ביקש מראש הישיבה לחפש חתן מופלג וירא שמים לביתו, על ידי שיעמוד על גבי הבימה בבית המדרש ויקשה קושיא בגמרא ומי שיתרץ לו את הקושיא, הרי הוא יהיה החתן לבתו. וכך עשה רב העיר- נעמד על גבי התיבה והקשה את קושייתו ונכנס לחדר הסמוך וביקש שמי שבידו תירוץ לקושייה ייכנס לחדרו. ואכן כך היה. טובי הלמדנים ניסו את כוחם. כולם רצו להיות חתן של רב העיר. וכך נעמדו בשורות, אך הרב פרך את תירוצם אחד-אחד. כאשר נוכח לראות, כי אין תירוץ, נאלץ לעזוב את הישיבה כדי לחפש בישיבה הנמצאת בעיר אחרת.

והנה כאשר הרב נוסע עם העגלון, והיה זה יום חורפי ומושלג, שומעים מרחוק קריאות לעצור. כאשר מסתובב הרב. רואה בחור בשם ר' יוסף שלופר, שרץ כל עוד נפשו בו וצועק: "התירוץ". ביקש הרב מן העגלון לעצור את העגלה, כאשר הגיע הבחור פתח ואמר: "אין לי תירוץ- אבל מה התירוץ?". הרב אמר לו: "אתה תהיה החתן לבתי!". כאשר ראה הרב את בקשת החכמה והרצון שלו, אמר- בודאי בחור זה נועד לגדולות. יהי רצון שכולנו נהיה מן המבקשים תמיד. להתעלות יותר ויותר בתורה ובמעשים טובים אמן.

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחסי
רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

יהושע בן נון נבחר להיות מנהיגם של ישראל במקומו של משה רבנו ולהכניסם לארץ, אע"פ שהיו בישראל גדולים יותר מיהושע, שהרי יהושע נמנה חמישי במניין המרגלים, וכלב נמנה לפניו. וכתב הרמב"ן שסדר מניין המרגלים הוא לפי מעלתם, כלומר, כלב היה גדול מיהושע, א"כ מדוע נבחר דווקא יהושע?

כתב הספורנו ז"ל: "איש אשר רוח בו"- מוכן לקבל אור פני מלך חיים כעניין, "וּבְלֵב כָּל חָכָם לֵב נִתְּתִי חֻקָּה". ע"כ. והנה מדברי הספורנו נתגלה לנו סוד הדבר, מהי מעלה זו של "חָכָם לֵב"- מי שמוכן לקבל אור פני מלך חיים, רצונו לומר, מי שאינו מסתפק במה שיש לו, אלא כל כולו מבקש ושואף להתעלות יותר ויותר, זהו "חָכָם לֵב", אשר זוכה שיינתן לו חכמה בלבו. וזו הייתה מעלתו הגדולה של יהושע, אשר בזה היה מיוחד יותר משאר בני דורו, כי לבקשת חכמה אצלו לא היה שיעור.

ואכן מצינו ביהושע, שבשעה שעלה משה למרום, המתין לו יהושע למרגלות הר סיני ארבעים יום. וכל כך למה? ונראה שהוא חיכה, שמייך עם רדת משה רבו מן ההר יוכל לשמשו וללמוד ממנו. משום כך עזב יהושע את ביתו ומשפחתו ואת כלל ישראל, והמתין ארבעים יום למרגלות ההר, והכל כדי לזכות לשמש את משה כמה רגעים נוספים, כשיעור הליכה מהר סיני עד למחנה ישראל. כה גדולה הייתה מידת בקשת החכמה של

העלון מוקדש להצלחת

י.מ.י.ש כדורי וב"ב יצחק אריאל בן טובה חגי פרזול וב"ב הודיה בת לבנה מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים איילת בת נעמה ארז בן שושנה תומר בן רותית ציון ומאיר אברהם וב"מ עידן בן רבקה עמית בן רבקה ניסן משה בן חנה ליאור יהושע סומך וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורית בת רחל אורן בן אסתר סינן בת אסתר אילן בן ג'ולייט אילנה בת רוחמה עמית בן רותית רותית בת סימי

זרע קודש בר קיימא

סינן בת אסתר אתי רחל מרים בת יהודית שמואל בן אסתר זרי כרמית בת יהודית נטלי בת יונית

רפואת הנפש והגוף

הרשל"צ הרה"ג עובדיה יוסף בן גורג'יה הרה"ג יוסף שלום אלישיב בן חיה מושא הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיה שליט"א רחל ברכה בת פדילה דליה מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה ציון בן אורית יהודה אריה בן רחל ברכה אורן בן אסתר תמר פורטונה בת מיסה יצחק בן עזרא נעם יצחק בן רחל ברכה יעקב בן גולייט עינת בת רחל ברכה ציון בן צ'חלה ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים רחל בת זוהרה צביקה בן גולה בנימין בן יקוט נעם דוד בן סימה עדי בת רותית מסעודה וילדיה - בריאות ואריכות ימים גילה חיה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אביחי בן אסתר שירה שילת בת אורלי סימי בת סוליקה אסתר בת סוליקה רפאל משה בן רחל דניאל בן עדי סימה בת אולין דניאל בן מיה סימה בת אולין רותית בת צילה אודיה בת ברכה ציון בן סאלח כל עם ישראל

03/07/2010		כ"א סיון תש"ע	
פרשת פינחס			
הפטרה: "דברי ירמיהו"			
ש. קיץ	כניסה	יציאה	ר"ת
ירושלים	19:14	20:25	21:21
ת. אביב	19:32	20:23	21:18
חיפה	19:35	20:26	21:22
ב. שבע	19:31	20:22	21:18

זיווג הגון, פרנסה טובה ובריאות איתנה
לאליהו ניזרי בן ימנה הי"ו

העלון מוקדש להצלחת
ציון ומאיר אברהם ובני משפחתם

שואל ומשיב בהלכה - בין המצרים

החל מתאריך י"ז בתמוז ועד לתשעה באב הם נקראים "ימים בין המצרים" האם מותר בימים אלה לילך לים או לבריכה?

שאלה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחס, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

תשובה: !

מותר ללכת לים או לבריכה בימי בין המצרים, ואף אם לא הלך עדיין לפני בין המצרים. אך מכיוון שימים אלה הם ימי סכנה וימי דין, על עם ישראל כמו שנאמר בנביא "כל רודפיה השיגוה בימים בין המצרים", ראוי ונכון לא ללכת למקומות מסוכנים ולא להיכנס למקומות המועדים לפורענות. וכן יש להיזהר בפרט בימים אלה שלא להרים יד על חברו ולא על בנו או תלמידו, היות והשטן מקטר. לכן יש להורות לבעלי קייטנות שלא לקחת את הילדים למקומות שיש בהם חשש סכנה. בשבוע שחל בו תשעה באב, אסור ללכת לים או לבריכה.

חשד לחנם

עד כמה עלינו להיזהר לבל נחשוד את חברנו לחינם, וכמה עלינו לברר את הדברים לאשורם- ניתן לראות מהסיפור המופלא הבא: אחד ממשנתפי שיעור תורה, המתקיים מידי ערב, ניגש לרבו ושאלתו בפיו: "היות ובני בעל חנות אטליז בחו"ל, והוא שלח לי ולאשתי כרטיסי טיסה, כדי שנתארח אצלו למשך מספר חודשים ואף אעזור לו קצת בניהול העסק, ועז רצונה של אשתי לטוס מחמת געגועיה הרבים אליו ואל הנכדים, האם ראוי שאסע?". "סע לחיים טובים ולשלום", ענה לו הרב, "אך אבקשך שאף בחו"ל תשתתף בשיעורי תורה מידי ערב, עד לחזרתך". לאחר כחודשיים, כשחזר אחד ממשנתפי השיעור מחו"ל וסיפר לרב שביקר את פלוני המנהל את חנות האטליז של בנו, והתאכזב כשראה שכיפתו הצטמצמה ואף גילח הוא זקנו וכנראה שאינו מדקדק במצוות כמקודם. מיד התקשר אליו הרב, והרעים בקולו ונזף בו: "מדוע אינך משתתף בשיעורים? כמה חבל שירדת ביראת שמים, גילחת את זקנך וצמצמת את כיפתך!!!".

כשכילה הרב להטיף לו, השיב מכובדנו: "הרב, שמח אני להודיעך, שאף כאן משתתף אני מידי ערב בשיעור תורה ועדיין ב"ה זוכה אני להשתדל בקיום תורה ומצוות כמו בארץ. את זקני גילחתי אך ורק מחמת אנשים תמימים, שהיו נכנסים לאטליז בחושבם שאני משגיח כשרות צמוד- בגלל חזותי, והיו סומכים עליי וקונים מכל הבא ליד. ולצערי הרב קיימים בחנות מוצרים שאינם עומדים בכל החומרות, ואותם לקוחות נכשלו בכך כמה פעמים מחמת כיפתי הגדולה וזקני הארוך. אי לכך החלטתי לגלח את זקני ולצמצם את כיפתי כדי למנוע מכשול, אך אמונתי והשתדלותי בעבודת ה' לא נפגעו כלל וכלל". נחרד הרב וביקש מיד את סליחתו על שחשד בו לחינם.

הבהרה: בעלון מס' 280- כתבנו על רבנו ועטרת ראשנו הרב המקובל הצדיק מרדכי אליהו זצוק"ל, בסיפור חלה טעות! הרבנית לא נגעה בכתפו של הרב, אלא דיברה איתו. להלן הסיפור המתוקן בקצרה: פעם אחת, תחנה אחת בלבד אחרי שעלה הרב זצוק"ל לאוטובוס, עלתה אישה והתיישבה לידו דווקא. הסב הרב את פניו אל החלון והחל שוקע ומתעמק בתורה. אחרי נסיעה של כעשר דקות, פנתה האישה אל הרב ואמרה: "מרדכי, הגענו". הסתכל, ולצידו יושבת הרבנית.

קדיאת קודש

אנו מבקשים בכל לשון של בקשה מקוראי העלון לבוא ולסייע לנו בהפצת העלון. כפי הידוע, עלוננו מודפס בכ-5000 עותקים ומופץ לירושלים והסביבה, אשדוד, אשקלון, מבשרת ציון, מעלה אדומים, טבריה והצפון- במתכונת מצומצמת.

העלון ממומן רק ע"י אנשים שהפצת התורה נמצאת בראש מעיינם ונדבה לבם לסייע. עריכת העלון והפצתו נעשית ע"י מתנדבים, כך שכל ההוצאות הכספיות הולכות ישירות להדפסת העלון בלבד! כ-ל תרומה תתקבל בברכה!!!

היו שותפים בהפצת התורה וחיזוק באמונה וביטחון בבורא העולם. למעוניינים, נא לפנות לליאור 050 6615031

ניתן לשלוח צ'ק, נא לכתוב לפקודת ביה"כ עין-חמד בצירוף קרוס או להפקיד ישירות לחשבון 10-678-027989/58 (הישיר הראשון בהפקדה בבנק לאומי)

רשת מוסדות חינוך לקהילת בני תורה קריית-יובל שמחים לבשר בשבח והודיה לה' יתברך על

פתיחת בית הספר והגנים בבית-יעקב החדש

בעידודם ובהמלצתם של גדולי ישראל
לשנת הלימודים תשע"א הבאה עלינו לטובה
לקהילת בני תורה בשכונת קריית יובל רח' שטרן 27
מיועד לבנות בגילאי 3-5 ולבנות כיתה א'-ג'
בפיקוח משרד החינוך, צוות מורות מקצועי, יחס אישי וחם,
מבנה מרווח ומסודר, יום לימודים ארוך וחוגי העשרה. הסעות
מסובסדות מהשכונות הסמוכות

לפרטים והרשמה:

- מנהלת: 050-4116010
- מחנכת: 052-7617438
- יועצת: 052-5954422

מנויים:

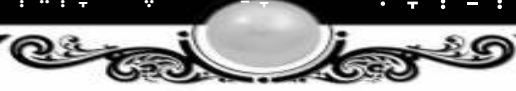
לקבלת העלון חנם
ב- email מידי שבוע
שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

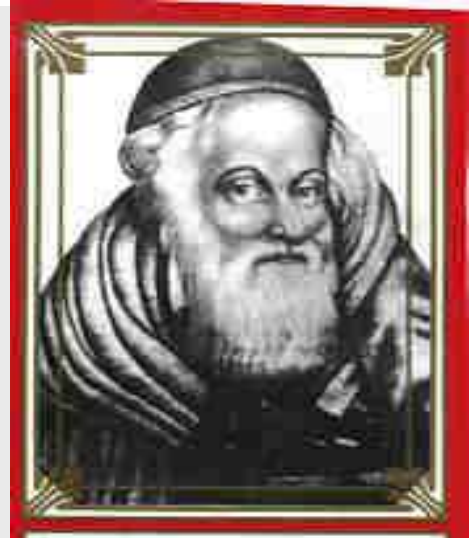
נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זיווג הגון,
חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 0506-615031
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון
רח' הבשם 26 א.ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה:

נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחס
בטל' 054-7646633

הרב משה טייטלבוים מאהל צ"ל: נולד בשנת ה'תקי"ט (1759) בפשמישל. מיסד החסידות בהונגריה וראש משפחת טייטלבוים. בעודו נער נתפרסם שמו כעילוי ונודע בכינוי "בעל ראש ברזל". גאון בנגלה ובנסתר. נפטר ב-כ"ח תמוז ה'תר"א (1841). חי כ-82 שנים. ציונו באהל שבהונגריה.

בגיל 17 ידע שמונה מאות דפי גמרא בעל פה! ותלמידים רבים צבאו לפתחו. לאחר שהכיר את החוזה מלובלין הפך להיות חסיד. בשנת ה'תקמ"ה (1785) כשנתמנה לרב בשינווא, כבר היה מפורסם כגאון וכצדיק. בשנת ה'תקמ"ח (1808) נתמנה להיות רבה של אהל ושם הקים ישיבה בה הרביץ תורה קרוב ל-33 שנים. אלפים נהרו אליו, ביניהם גם גויים אשר ביקשו עצה ותושייה והתפרסם כבעל מופת. כתב קמעות לרפואה. לתוכחתו הייתה השפעה עצומה. צדיקי הדור אמרו, שהיה לו ניצוץ של ירמיה הנביא, כי תמיד התאבל על חורבן ירושלים ולא הסיח דעתו מצפייה לגאולה. נקרא בפי מעריציו בשם "**סבא קדישא**".

אביו: ר' צבי הירש מזבורוב (נצר לרמ"א ולמהרש"א). **אמו:** הרבנית חנה (הרב העיד עליה שהייתה בעלת רוח הקודש). **אשתו:** הרבנית חיה שרה (בתו של ר' ניסן). **בנו:** ר' אליעזר ניסן (רבה של סיגט). **חתנו:** ר' אריה לייב ליפשיץ (רבה של ויזניץ, בעל שו"ת "אריה דבי עילאה"). **רבותיו:** ר' יוסף מקולבסוב (דודו), ר' יהודה אריה הלוי (בעל "דרישת אריה" בסטריזוב), ר' יעקב יצחק הלוי הורביץ (החוזה מלובלין), ר' ישראל (המגיד מקוזניץ). **מתלמידיו:** ר' צבי מליסקא (נכדו, בעל "יטיב לב").

מספריו: יישמח משה- על התורה, ישעיה ירמיה יחזקאל תרי עשר ומשלי • **תפילה למשה-** על תהלים • **יישיר משה-** על שה"ש • **כיליל תפארת-** על רות • **אבל משה-** על איכה • **ימור ולבונה-** על קהלת • **עסיס רמוני-** על אסתר • **השיב משה-** שו"ת • **הגהות על שולחן ערוך יין הרקח-** על אגדות חז"ל • **שיח ספונים-** על תפילות וזמירות לשבת • **איבקות רוכל-** ליקוטים רמזים וטעמים.

○ יפר הרה"ק מנאסויד צ"ל על ה'ישמח משה', שכידוע היו לו 24 שיעורים ביממה, וכל זמן שלא סיים את חוק לימודיו לא היה הולך לאכול, ודרכו בקודש הייתה לאכול בשעה שתיים או שלש בלילה ולפעמים היה מתעמק בסוגיה ונמשך הדבר עד שעה ארבע לפנות בוקר, ורק אז היה הולך לטעום משהו, ורעייתו ע"ה הייתה מכינה לו את האוכל והמתינה עד שחזר מלימודו, ואז חיממה את התבשיל והגישה לו.

פעם אחת התאחרה השעה ולא היה בכוחה להמתין יותר, וביקשה מהמשמש שהוא יגיש לו את התבשיל של בשר שהכינה עבורו, אולם העייפות גברה גם על המשמש ונרדם גם הוא, וכשחזר

הצדיק וראה שכולם ישנים לא רצה להקיץ אף אחד והחליט לקחת בעצמו מה שהכינו לו, ופרס מגבת בתור מפה על השולחן והכין לחם ומלח ונטל את הקדירה שמצא במטבח ואכל כל צרכו, אבל את הבשר שהיה במרק הותיר כי היה קשה מדי עבורו ללעוס. בבוקר כשרעייתו קמה ממשכבה, ראתה כי המגבת פרוסה על השולחן והמלח נמצא שם והבינה כי הכל היה כשורה, אולם משנכנסה למטבח הופתעה לראות כי הסיר עם המרק והבשר נשארו בסיר, אך היא הבחינה גם כן כי הסיר שעמד בצד עם מים עם אפר שניקו בו את הסירים והסמרטוט שהיה מונח בתוכו התרוקן מתוכו, ונכנסה לבעלה ושאלה אותו מדוע אכל את מי האפר, ענה לה הצדיק: "אכן התפלאתי מאד כשלעסתי את הבשר שלא הצלחתי לטוחנו בשיני, וכעת מובן לי למה, שהרי זה היה הסמרטוט שהיה מונח בתוכו". כה היה שקוע בתורה והתנזר מתענוגות עולם הזה.

עד כמה גדולה כוחה של תפילה וחשיבותה בעולמות העליונים, ניתן לראות מהסיפור המופלא הבא: פעם בלומדו בהתבודדות, בעזרת נשים, ודרכו בקודש הייתה להשתקע בלימוד התורה הקדושה בכל חושיו, ובאו הנשים לבית-הכנסת ופתחו את ארון הקודש ובכו וצעקו בבקשת רחמים על חולה מסוקן, ועל ידי-כן בלבולו מלימודיו, וכאב לו מאד על שאינו מסוגל ללמוד, וחשב בלבו, כי אילו היו הנשים יודעות, כי הם מבטלים אותי מתורה היו בוודאי מבינות, כי הייתה להן מצווה גדולה יותר אלמלי היו נמנעות מלבוא לבית-הכנסת. מיד שמע בת קול מן השמים כי לא בזה ולא שקץ ענות עני, עצת עני תבישו כי ה' מחסהו, קרוב ה' לכל נשברי לב ואת דכאי רוח יושיע.

וזאת כי בשמים חשובות מאד הדמעות שבנות ישראל בוכות לפני הקב"ה, והורו לו שאמנם תורתך חשובה מאד בשמים, אבל מכל מקום אל תבטל את דמעותיהן של בנות ישראל, העולות ומגיעות עד לפני כסא הכבוד, ששערי דמעות לא ננעלו.

את כמיהתו למשיח אי אפשר לתאר ולשער. כאשר שמע איזה רעש בחוצות, היה נבהל ושואל: "מה קול הרעש באוזניי? אולי בא המשיח!". קודם פטירתו אמר: "אם הייתי יודע בימי נעורים כי אזדקן ככה ומשיח עוד לא בא, לא הייתי יכול לחיות מרוב צער ונפשי הייתה יוצאת מאיתי, אך גודל בטחוני ותקוותי החיוני עד היום".

רבנו היה גיבור בגופו ומעולם לא חלה. בשנתו האחרונה, נסע להיות סנדק אצל נינו, ושם חלה, בשבת קודש כ"ח בתמוז ה'תר"א, בתפילת המנחה שינה מסדר התפילה, והחל בברכת אתה חונן, לתמיהת בנו על תפילה של חול בשבת לא ענה, והמשיך בברכת השיבנו אבינו לתורתך, ובאותו רגע יצאה נשמתו בטהרה, והבא למנוחות באהל במעמד גדולי הדור, בניהם הרה"ק רבי חיים מצאנז, זכותו יגן עלינו אכי"ר.

העִירִיָּה תְּשֻׁלָּם

סיפר הרב דודי בוורמן סיפור מופלא, שיש בו כדי ללמדנו כי **מעשה חסד אין אדם מפסיד לעולם, וכי הקב"ה אינו מקפח שכר בריה**: סיפורנו החל לאחר השואה, בו עם ישראל החל לעלות לארצו. הקשיים היו אדירים, החוסר היה עצום, המגורים היו במעברות. למעשה, מדובר בפחונים ששימשו למגורים. חלון אחד עיטר את ה"בית" וכמובן שלא היה חימום ובימי החורף בצריף שרר קור עז ומקפיא. באחד הצריפונים שבקסטל התגוררה משפחה חד-הורית, אם ומספר ילדיה.

באחד מלילות החורף הקפואים בשעה 23:00, מתעוררת האם ומגלה לצערה כי אחד הצינורות, שעברו דרך הצריף, התפוצץ. האם הייתה אובדת עצות, הצריף מתמלא במים ואין לאל ידה לעשות מאומה. למזלה נזכרה כי במרחק של מספר מטרים מתגורר בצריפון אינסטלאטור, שעל דלתו כתוב: "**אינסטלאטור מכל הנשמה, זמין 24 שעות ביממה...**".

היא שלחה את בנה הגדול וביקשה ממנו שינקוש על דלתו של האינסטלאטור ויקרא לו. הבן, מלווה חששות בשל מזג האוויר והחיות המסתובבות בשעה זו של הלילה, הוכרח ללכת בשל המצב. לאחר שנקש על דלת האינסטלאטור, הלה יוצא מפתח הדלת ומתקשה להאמין באיזו שעה הוא נקרא לתקן. אולם הבהילות בקולו של הבן הבהירו לו את מידת הדחיפות. בשל כך הלך עם הילד עד לצריפון.

במשך שעתיים! עמל הוא עד שהצליח לסתום את הפרצה, אולם ה"הבית" היה מוצף במים רבים. לפיכך ביקש מבעלת הבית את המגב, במשך כחצי שעה נוספת גרף הוא את המים הרבים שהצטברו. השעה הייתה כבר 03:00 לפנות בוקר. שאלה האשה בקול חשש: "כמה עליי לשלם לך?". מבט קל בצריפון ומיודענו הבין כי הבית ריק! בצפיפות נוראה נמו על המיטה מספר ילדים. באותו רגע התחבט בנפשו: מצד אחד, הרי הוא הגיע בשעת לילה מאוחרת, ועד עתה עבד. ומחר, לא יעמדו לו כוחותיו לטפל בלקוחות ולכן עליו לגבות מחיר מופקע. מאידך גיסא, בשל המצב בבית- הרי אין ספק כי כל סכום שיבקש, הרי זה מהאוכל של הילדים!

לבסוף יצר הטוב גבר והוא פנה אליה ואמר: "**תראי גברת, את לא צריכה לשלם לי מאומה! אבל אל תדאגי לי, העירייה- תשלם את הכל! ואני אגבה מהם עד הגרוש האחרון!**". היא הודתה לו ולאחר שיצא, פתחה את החלון בצריפון והחלה מברכת את הכל: מראש העיר ועד אחרון הפקידים בעירייה, שהרי התושבים נמצאים בראש מעיניהם. היא לא בירכה את האינסטלאטור- שהרי, ממלא, יגבה מחיר מופקע עד מאוד!

מיודענו חזר לביתו, כשהוא שמח על המצווה שנקראה בדרכו. הוא שכח, אבל בורא העולם לא שכח!!! **40 שנים לאחר מכן**, ליתר דיוק. מיודענו כבר מזמן עזב את הקסטל והתגורר בגבעת שמואל. הוא כבר התבגר ויצא לפנסיה. והנה, יום אחד אשתו פונה אליו ואומרת: "חשבנו כל הזמן כי כאשר הילדים יגדלו- יהיה לנו מקום. אולם כיום, הם באים לביקור עם ילדיהם והדירה צפופה. חשבתי אפוא, מאחר שאתה גם ככה נמצא בבית, בנה לנו שני חדרים נוספים שיהיה מקום גם לנכדים להתארח".

חכך הוא בלבו ואמר לעצמו: "ידיים טובות- יש לי. אני אבנה בעצמי את החדרים!". וממחשבה למעשה, הוא החל לציין לעצמו את כל הדרוש לבנייה: רצפות, חול, מלט, ציוד סניטרי, צנרת וכו'. למעשה בחר הוא את הרכיבים היקרים והטובים ביותר! אם כבר- אז כבר.

פנה הוא לקבל הצעת מחיר משלוש חנויות בניין, כדי שיוכל להתמקח ולבחור את הזול מביניהם. לא עוברות 24 שעות והנה הוא רואה משאית בשעות הבוקר המוקדמות פורקת ציוד בחצר ביתו. הוא משפשף את עיניו ואינו מאמין, הרי הוא ביקש הצעת מחיר ואינו ביצע הזמנה. אחת החנויות שממנה ביקש הצעת מחיר הממוקמת בפרדס כץ בשם "איציק וצורי" שלחה את ההזמנה.

מיודענו מבין, לבטח בעלי החנות יטענו לאחר מכן כי בטעות הבינו, כי מדובר בהזמנה ולא בהצעת מחיר, ויחייבוהו בסכום מופקע. ומאחר שכבר קיבל את הדרוש- לא תהיה לו ברירה אלא להתמקח עימם כדי להוזיל עלויות. ובסיכומו של עניין המחיר שיקבל יעלה עשרות אחוזים ממחיר שיוכל היה לקבל!

היה לא תהיה, הוא יצא מפתח ביתו כשהוא צועק: "**לא הזמנתי דבר, קחו את הכל ותלכו מפה!**". בעל המשאית יוצא ואומר לו: "אני כאן בהוראת בעל-הבית שלי". "יש כאן טעות!", צעק. לאחר מכן ביקש הוא לשוחח עם בעל החנות. "מדוע שלחתם אליי? ביקשתי רק הצעת מחיר!", זעק הוא לשפופרת הטלפון, "אני לא מוכן לשלם מאומה!" טען בתוקף.

"אל תשלם", נשמע הקול מהצד השני. מיודענו מבולבל, "אז מי ישלם?" שאל. והלה ענה: "**העירייה תשלם!**". "אני לא מבין, מה אתה אומר?" שאל. בסיכומו של עניין- קבע לגשת אל בעל החנות ולקבל הבהרות. בעל-החנות התבונן בו ואמר: "כשסיפרת לי כי בעברך התגוררת בקסטל, ועבדת כאינסטלאטור- זכרתי אותך".

"**אני אותו ילד, שנשלחתי בשליחות אימי לקרוא לך אז לתקן את הצנרת. ועבדת אז שעות, וכאשר ראית את העוני בבית- ויתרת על התשלום. אימי לא הבינה זאת, ובאמת חשבה כי העירייה תשלם.**" בעל החנות התבונן בפני מיודענו ואמר: "**כבר 40 שנה אני מחפש אותך- כדי להחזיר לך עבור אותה טובה שגמלת עימנו, ועכשיו, לאחר שמצאתי אותך- אני שמח להעניק לך בתמורה את כל הדרוש לך בחינם. ואם תשאל מי ישלם? אענה לך באותו מטבע לשון שאז ענית לאימי: 'העירייה תשלם!'**".

הרב הרב מרדכי צמח בן מזל זצ"ל הרב מנחם בצרי בן ויקטוריה זצ"ל שרה בת חבובה ע"ה יצחק בן חביבה ז"ל סוליקה מלכה בת עישה ע"ה אברהם בן יונה ז"ל חנה ז"ל בן יעקב ויהודית ה"ו סלים בן ורדה שבו ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל	הרב יצחק כדורי בן תפאחה זצ"ל יעקב בן סלימה ז"ל שבתאי בן רנדה ז"ל יוסף מלכה בר סעדה ז"ל משה בן רוזה ז"ל עמי בן אורה ז"ל שבתאי בן חזלה ז"ל שמואל בן יוכבד ז"ל חיים בן רבקה ז"ל משה צבי בן לאה ושמואל ז"ל ברוך בן ורדה ז"ל	לע"נ תנצ"ה	הרב שמואל דרזי בן שמחה זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל מצליח בן אסתר ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל נעמי בת כותן ע"ה עליזה בת שמחה מרילי ע"ה מרים בת בלה ע"ה דוד בן רחל ז"ל שושנה בת חבובה ע"ה זבולון בן מרים ז"ל יעקב בן בת-ציון ז"ל
---	---	--	--